

[Frits Clausen.]

sænkning paa 1 pCt. vilde direkte lette Landbruget med 41 Mill. Kr. og indirekte i endnu højere Grad gennem de derved bevirkede lavere Produktionspriser. For sit eget Vedkommende har Regeringen dog benyttet sig af Pengerigeligheden til at konvertere nogle Statslaan. Da nogle af disse Laan alligevel skulde fornyes, kunde Regeringen heller ikke godt undlade denne Konvertering. Hvis det skulde anses for særlig prisværdigt, burde Regeringen med Nationalbankens Hjælp have konverteret hele den opsigelige Del af Statsgælden, og fremfor alt skulde den have faaet Renten paa de nye Laan længere ned end den halve Procent, det drejer sig om.

Allermest bør man dog bebrejde Regeringen, at den ikke har gennemført en effektiv Priskontrol, og det bør absolut kræves, at en saadan gennemføres, inden Millionerne fra det nys optagne Beskæftigelseslaan kommer ud i Omsætningen, hvor de vil medføre en enorm Forøgelse af Købekraften, hvis de da nogen Sinde kommer ud. Der ligger her en stor Fare for, at Varepriserne kan presses yderligere stærkt i Vejret, hvilket kun kan forhindres ved en effektivt gennemført Priskontrol. En saadan Priskontrol er dog ikke nok i Dag, hvor en stærk Forøgelse af Købekraften hurtigt vil medføre en Tømning af vore paa Forhaand stærkt reducerede Varelagre. Man maa jo ikke forvente, at de nye Beskæftigelsesforanstaltninger vil bevirke en forøget Varefremkomst, da vi paa mange Omraader mangler Raavarer til en saadan. Der maa derfor samtidig gennemføres Rationeringsbestemmelser, som saa at sige omfatter alle Livsfornødenheder. Det er med stor Tilfredshed, jeg kan henvise til, at der fra mit Partis Side straks ved Krigens Udbrud er fremsat Krav om saadanne Foranstaltninger. I Dag kan jeg ogsaa trøste mig over, at vi ikke er blevet hørt, thi i Dag er vi jo ikke længere de eneste her i Landet, der taler uden at faa Svar. Jeg tænker her paa de 7 Krav, som Formanden for De samvirkende Fagforbund har fremsat over for Regeringen, og som Regeringen endnu ikke har givet Svar paa, og som Socialdemokratiets Ordfører her i Salen i sin Tale kun berørte ganske flygtigt uden at nævne dem ved Navn.

Selv om vi fra nationalsocialistisk Side fuldt ud forstaar Bevæggrundene til denne Proklamation fra Fagforbundenes Side, kan vi ikke give dem Medhold i alle de fra denne Side fremsatte Krav. Kravet om en ube-

tinget Fastholdelse af Prisniveauet kan vi fuldt ud give vor Tilslutning, men vi kan ikke indse Betimeligheden af det i Punkt 2 fremsatte Krav om Gennemførelsen af en Pristalsudregning, der først og fremmest tager Hensyn til Prisniveauet for de egentlige Livsfornødenheder paa Grundlag af de af Krigens skabte Forhold, da en saadan Pristalsudregning kun kan have til Hensigt at regulere Lønningerne efter denne Stigning, hvilket igen vil sige, at hele Prisstoppolitikken gøres illusorisk. Der ligger et Modsetningsforhold i disse to Krav, som gør, at det ene ikke kan fastholdes uden Udelukkelse af det andet.

Ogsaa Laurits Hansens Krav om en væsentlig Forhøjelse af Kroneværdien i Forhold til fremmed Valuta maa vi betegne som meget farlig, idet det vil forøge Vanskelighederne for Landbruget, som paa Forhaand vil faa Vanskeligheder nok i den kommende Tid. En Kronehævning er heller ikke nødvendig for Gennemførelsen af et Prisstopp paa indeværende Tidspunkt, da Import- og Eksportpriserne er kommet ind i et stabilt Leje.

Maaske har Fagforbundene troet, at et lavere Omkostningsniveau her i Landet kunde øge Landets Konkurrencemuligheder over for andre Lande, men man glemmer jo, at Forholdene i det kommende Europa ikke vil blive præget af en paa liberalistisk Grundlag hvilende Konkurrence mellem Landene, men vil blive bestemt af et Varebytte over Clearingaftaler og ikke over en simpel Omkostningssammenligning.

Vort Parti vil som vort Bidrag til Ordningen af vort Lands erhvervspolitiske Forhold kræve: for det første Gennemførelsen af en effektiv Priskontrol, for det andet Udvidelse af Rationeringen, saa den kommer til at omfatte alle almindelige Forbrugsvarer, for det tredje Indførelse af en Investeringskontrol til Sikring af Investeringen paa livsvigtige Omraader som Opførelse af Arbejderboliger baade i By og paa Land, for det fjerde en Omlægning af Beskatningspolitikken, hvorved Skatterne anvendes til at fremme Produktionslivet, for det femte Gennemførelse af en kraftig Rentenedsættelse, som baade kan lette Statens Budget og sætte de private Erhverv i Stand til at løse de Opgaver, som det nuværende Renteniveau knytter en alt for stor Risiko til.

I denne Forbindelse ønsker jeg at fremhæve, at jeg dog ikke tror, man kan sikre vort Erhvervsliv udelukkende ved Hjælp af rent erhvervspolitiske Forholdsregler. Som Nationalsocialist anerkender jeg ikke,